

Sygn. akt II K 507/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 sierpnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Ewa Lemanowicz- Pawlak
Protokolant:	Stażysta Dawid Muraszewski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum-Zachód

po rozpoznaniu w dniu 30.08. .2017r.

sprawy:

W. G. (1) s. T. i C. z domu S. ur. (...) w W.

1. Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 4.04.1995r. sygn.. akt **IIK 16/95** za czyn z art. 208 dkk popełniony od 30.05.1994r. do 6.06.1994r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat tytułem próby; postanowieniem z dnia 21.02.1996r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności
2. . Sądu Rejonowego w Toruniu z 12.02.2004r. sygn.. akt **IIK 10/02** za ciąg przestępstw z art. 286§1kk w zw. z art. 271§1kk w zw. z art.11§2kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 286§1kk i art. 270§1kk w zw. z art. 11§2kk w zw. z art. 12kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, za ciąg przestępstw z art. 286§1kk w zw. z art. 12kk na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 18§3kk w zw. z art. 270§1kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, w miejsce w/w kar orzeczono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
3. Sądu Rejonowego w Toruniu z 6.07.2010r. sygn.. akt **VIIIK 896/10** za czyn z art. 178a§1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat tytułem próby oraz zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat;
4. Sądu Rejonowego w Toruniu z 21.04.2011r. sygn.. akt **VIIIK 1409/10** za czyn z art. 178a§1kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby ,
5. Sądu Rejonowego w Toruniu z 16.01.2012r.. sygn.. akt **VIIIK 1562/11** za czyn z art. 244kk na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby; postanowieniem z dnia 6.05.2013r. zarządzono wykonanie w/w kary pozbawienia wolności;
6. Sądu Rejonowego w Toruniu z 18.12.2012r. sygn.. akt **VIIIK 1585/12** za czyn z art. 244kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;
7. Sądu Rejonowego w Toruniu z 27.05.2014r. sygn.. akt **VIIIK 1614/13** za czyn z art. 270§1kk i art. 286§1kk w zw. z art.11§2kk w zw. z art. 64§1kk na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności;

8. Sądu Rejonowego w Golubiu D. z 22.09.2014r. sygn.. akt **VIIK 160/14** za czyn z art. 244kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

9. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Golubiu- Dobrzyniu z 14.07.2015r. sygn.. akt **IIK 60/15** połączono kary orzeczone w sprawach VIIK 1409/10 i (...) i orzeczono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności

10. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z 19.01.2016r. sygn.. akt **VIIK 1101/14** za czyn z art. 56 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 1 w zw. z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 4 lat pozbawienia wolności; za czyn z art. 244kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 18§3kk w zw. z art. 270§1kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 270§1kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, w miejsce w/w kar orzeczono karę 5 lat pozbawienia wolności

orzeka

I. na mocy art. 569§1pkp w zw. z art. 85§1kk i art. 86§1kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone na mocy wyroków Sądu Rejonowego w Toruniu o sygn. akt **VIIK 1101/14** oraz Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu o sygn. **akt IIK 60/15** i orzeka karę łączną **5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 577 kpk zalicza na poczet orzeczonej w punkcie I kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 18.04.2014r. do 3.06.2014r. i od 28.02.2016r. do 30.08.2016r. oraz okres odbytej dotychczas kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie VIIK 1101/14 od 21.04.2017r.

III. w pozostałym zakresie wyroki podlegające łączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych na mocy wyroków w sprawach IIK 16/95, IIK 10/02, (...) 896/10, (...), (...) i VIIK 160/14;

V. na podstawie art. 17§1 pkt 7kpk umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych na mocy wyroków w sprawach VIIK 1409/10 i (...)

VI. kosztami postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa;

VII. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. R. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych powiększoną o należną stawkę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej skazanemu z urzędu.

Sygn. akt II K 507/17

UZASADNIENIE

W. G. (1) został skazany następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 4.04.1995r. sygn.. akt **IIK 16/95** za czyn z art. 208 dkk popełniony od 30.05.1994r. do 6.06.1994r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat tytułem próby; postanowieniem z dnia 21.02.1996r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności

2. Sądu Rejonowego w Toruniu z 12.02.2004r. sygn.. akt **IIK 10/02** za ciąg przestępstw z art. 286§1kk w zw. z art. 271§1kk w zw. z art. 11§2kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 286§1kk i art. 270§1kk w zw. z art. 11§2kk w zw. z art. 12kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, za ciąg przestępstw z art. 286§1kk w zw. z art. 12kk na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 18§3kk w zw. z art. 270§1kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, w miejsce w/w kar orzeczono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego w Toruniu z 6.07.2010r. sygn.. akt **VIIIK 896/10** za czyn z art. 178a§1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat tytułem próby oraz zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat;
4. Sądu Rejonowego w Toruniu z 21.04.2011r. sygn.. akt **VIIIK 1409/10** za czyn z art. 178a§1kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby ,
5. Sądu Rejonowego w Toruniu z 16.01.2012r.. sygn.. akt **VIIIK 1562/11** za czyn z art. 244kk na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby; postanowieniem z dnia 6.05.2013r. zarządzono wykonanie w/w kary pozbawienia wolności;
6. Sądu Rejonowego w Toruniu z 18.12.2012r. sygn.. akt **VIIIK 1585/12** za czyn z art. 244kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;
7. Sądu Rejonowego w Toruniu z 27.05.2014r. sygn.. akt **VIIIK 1614/13** za czyn z art. 270§1kk i art. 286§1kk w zw. z art.11§2kk w zw. z art. 64§1kk na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności.
8. Sądu Rejonowego w Golubiu D. z 22.09.2014r. sygn.. akt **VIIIK 160/14** za czyn z art. 244kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
9. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Golubiu- Dobrzyniu z 14.07.2015r. sygn.. akt **IIIK 60/15** połączono kary orzeczone w sprawach VIIIK 1409/10 i (...) i orzeczono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności
10. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z 19.01.2016r. sygn.. akt **VIIIK 1101/14** za czyn z art. 56 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 1 w zw. z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 4 lat pozbawienia wolności; za czyn z art. 244kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 18§3kk w zw. z art. 270§1kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 270§1kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, w miejsce w/w kar orzeczono karę 5 lat pozbawienia wolności

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 kpk właściwym do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji, w sytuacji gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Ze względu na to, że ostatni wyrok skazujący w I instancji wydał Sąd Rejonowy w Toruniu właściwym do orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego będzie właśnie ten Sąd.

W tym miejscu należy wskazać, iż w realiach przedmiotowej sprawy miały zastosowanie przepisy obowiązujące od 1 lipca 2015r., albowiem ostatni wyrok skazujący W. G. zapadł po tej dacie. Zgodnie z treścią art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r (Dz. U. z 2015 r., poz.396) o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych ustaw przepisów rozdziału IX ustawy o karze łącznej, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia tej ustawy.

Z przytoczonych wyżej względów Sąd wydając rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie bazował na przepisach obowiązujących po w/w nowelizacji kodeksu karnego.

Zgodnie z przepisem art. 569 § 1 k.p.k. przesłanki wydania wyroku łącznego są spełnione wtedy gdy zachodzą warunki orzeczenia kary łącznej określone w art. 85 k.k. a oskarżony został już prawomocnie skazany co najmniej dwoma prawomocnymi wyrokami.

Warunki orzeczenia kary łącznej przewiduje art. 85 kk zgodnie, z którym jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Stosownie do § 2 art. 85 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 w całości lub części kary lub kary łączne za przestępstwa o których mowa w § 1.

Kryteria łączenia kar w wyroku łącznym określa art. 86 kk. Zgodnie z tym przepisem sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy.

W realiach niniejszej sprawy wykonaniu podlegały kary pozbawienia wolności orzeczone w wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu wydanym w sprawie VIII K 1101/14 (w wymiarze 5 lat) oraz w wyroku łącznym Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu wydanym w sprawie II K 60/15 (w wymiarze 10 miesięcy).

Zatem kara łączna pozbawienia wolności mogła być orzeczona, w granicach od 5 lat przy zastosowaniu pełnej absorpcji (tj. od najwyższej z kar wykonywanych) do ich sumy tj. do 5 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Zgodnie z utrwalonym w tym względzie stanowiskiem doktryny i judykatury sąd wydając wyrok łączny może wymierzyć karę łączną stosując zasadę pełnej absorpcji jak i zasadę pełnej kumulacji biorąc dodatkowo pod uwagę „czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto(...) czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków(m.in. zachowanie się skazanego po wydaniu poszczególnych wyroków jednostkowych), przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej [Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 września 2006 r. sygn. akt II AKa 244/06]. Związek przedmiotowy zbiegających się realnie przestępstw ocenia się według tożsamości lub podobieństwa dóbr naruszonych poszczególnymi z nich oraz zwartości czasowej i miejscowej ich popełnienia. Związek podmiotowy rozumie się natomiast jako podobieństwo rodzaju winy i zamiarów. (wyrok SA w Krakowie z 14.03.2007r., II AKa 44/07, KZS 2007/4/27).

Należy podkreślić, iż w judykaturze i piśmiennictwie wskazuje się, że absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie biorąc pod uwagę negatywną – co do sprawcy- przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw. Zasadę absorpcji stosuje się bowiem, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem, wskazują na bliską więź podmiotową i przedmiotową, są jednorodnjowe i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem działania, mimo godzenia w różne dobra osobiste.

Należy zaakcentować, iż z karty karnej skazanego wynika, iż orzekane wobec niego kary o charakterze wolnościowym nie przynosiły pozytywnego rezultatu, bowiem zarządzono ich wykonanie.

Nadto przy wymiarze kary łącznej sąd nie mógł tracić z pola widzenia faktu, iż tylko pomiędzy dwoma czynami, za które orzeczono kary podlegające łączeniu, istniała częściowo tożsamość podmiotowa. Pozostałe czyny objęte węzłem kary łącznej były skierowane przeciwko różnym dobrom prawnym, ponadto zostały popełnione w dużych odstępach czasu, nie były związane z realizacją jednego, szerszego zamiaru.

Sąd wziął pod uwagę również opinię o skazanym z Zakładu Karnego w K.. Wynika z niej, iż zachowanie skazanego od początku odbywania w powyższej jednostce penitencjarnej kary pozbawienia wolności, tj. od dnia 28 sierpnia 2016 roku, należy ocenić jako przeciętne. W stosunku do przełożonych skazany odnosi się regulaminowo, nie był karany dyscyplinarnie ani też nagradzany. W gronie współosadzonych jest on zgodny i w stopniu przeciętnym przestrzega porządek i dyscyplinę. Nadto W. G. (1) nie przynależy do podkultury przestępczej i podczas izolacji penitencjarnej nie wykazuje chęci zatrudnienia. Należy również nadmienić, że wobec skazanego nie stosowano środków przymusu bezpośredniego ani nie uczestniczy on w systemie przepustkowym. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania, a zadania wynikające z powyższego programu realizuje dostatecznie. Skazany utrzymuje kontakt z konkubiną oraz ich wspólnymi dziećmi, swoją matką oraz bratem. Posiada zobowiązania alimentacyjne, których nie realizuje. Postępy w procesie wdrożonego wobec niego procesu resocjalizacji określono jako umiarkowane.

W tym miejscu należy zaakcentować, iż w /w okoliczności zdaniem sądu nie mogą stanowić wystarczającej podstawy do zastosowania całkowitej absorpcji. Redukowanie kar poprzez stosowanie całkowitej absorpcji stanowiłoby

nadużycie instytucji kary łącznej, która ma służyć bynajmniej nie ograniczaniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się sprawca dopuścił, by nie została wypaczona przez prostą arytmetykę kar.

W judykaturze podkreśla się, iż na ogół nie ma powodu, by orzekać karę łączną w dolnych granicach, tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Popelnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Zatem jak wskazano wyżej całkowitą zasadę absorpcji stosować należy wyjątkowo albo wtedy, gdy wszystkie czyny wskazują na bliską więź podmiotową i przedmiotową albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną albo też istnieją jakieś szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego (wyrok SA w Katowicach z 20.05.2008r. IIAKa 129/08).

Jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej dopuszczalne jest stosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak są to rozstrzygnięcia skrajne, które znajdują zastosowanie w zupełnie wyjątkowych, nietypowych sytuacjach. (vide: I.).

Reasumując należy zatem wskazać, iż zdaniem sądu w realiach przedmiotowej sprawy nie zachodziły przesłanki do zastosowania zasady pełnej absorpcji. Zatem ostatecznie wymierzona skazanemu kara łączna w wysokości 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności jawi się, jako kara w wymiarze najbardziej racjonalnym. Skazany pomimo stosowania wobec niego kar z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, nie skorzystał z danej mu szansy i dopuszczał się kolejnych przestępstw o silnym ładunku społecznej szkodliwości. Taka postawa skazanego, który pomimo licznych oddziaływań probacyjnych w dalszym ciągu dopuszczał się popełnienia czynów karalnych świadczy, zdaniem sądu, o pejoratywnym stosunku skazanego do porządku prawnego. Nie umknęło uwadze sądu, że opinia penitencjarna o skazanym jest w zasadzie neutralna i nie wyróżnia się on w środowisku osadzonych, a także nie podejmuje pracy zarobkowej mimo ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego, zaś postępy w procesie wdrożonego wobec niego procesu resocjalizacji określono jako umiarkowane. Należało także wziąć pod uwagę, iż w podlegającym łączeniu na gruncie niniejszego postępowania wyroku łącznym w sprawie II K 60/15 już znacząco zredukowano wymiar kar zastosowanych wobec skazanego, zastosowano bowiem zasadę pełnej absorpcji.

Zdaniem sądu orzeczony wymiar kary łącznej będzie z jednej strony stanowił dla skazanego dostateczną dolegliwość i spełni cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i generalnej, nie będzie bowiem w odczuciu społecznym postrzegany jako bezzasadne premiowanie wielokrotnych sprawców przestępstw.

W myśl art. 577 kpk Sąd zaliczył na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 18.04.2014r. do 3.06.2014r. i od 28.02.2016r. do 30.08.2016r. oraz okres odbytej dotychczas kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie VIIIK 1101/14 od 21.04.2017r.

Sąd orzekł także, że pozostałe nie podlegające połączeniu rozstrzygnięcia pozostawia do odrębnego wykonania.

Nadto sąd kierując się treścią art. 572 kpk oraz faktem, iż kary orzeczone w sprawach II K 1272/92, II K 1082/93, II K 470/01, II K 40/05 nie podlegają wykonaniu, umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego co do tych kar.

Biorąc pod uwagę fakt, iż wyroki wydane w sprawach VIIIK 1409/10 i (...) stanowiły podstawę do wydania wyroku łącznego w sprawie II K 60/15, postępowanie w sprawie wydania wyroku łącznego w tym zakresie należało umorzyć z uwagi na przesłankę res iudicata (art. 17§1 pkt 7 kpk).

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie z art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983, Nr 49, poz. 223 ze zm.) uznając, iż uiszczenie stosownych kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację finansową,

albowiem przebywając w Zakładzie Karnym nie ma możliwości pozyskania środków na pokrycie tych należności sądowych.

Nadto Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. R. kwotę 120 złotych powiększoną o należną stawkę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej skazanemu z urzędu, uwzględniając charakter sprawy oraz nakład pracy obrońcy.